

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

про основи соціальної підтримки дітей, які постраждали внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України (реєстр. № 9042-1) друге читання

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на засіданні 13 грудня 2023 року (протокол № 171) розглянув пропозиції та поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону України про основи соціальної підтримки дітей, які постраждали внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України (реєстр. № 9042-1), прийнятого Верховною Радою України 29 червня 2023 року за основу.

До законопроекту для підготовки його до другого читання було внесено 309 пропозицій та поправок, що надійшли від народних депутатів України різних фракцій та груп. Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю законопроекту, яка містить усі внесені та невідкликані пропозиції, з яких враховано 73, враховано частково 73, враховано редакційно 61 та відхилено 102 пропозицій.

За результатами розгляду пропозицій народних депутатів України Комітет прийняв рішення:

1. Схвалити текст порівняльної таблиці законопроекту з урахуванням пропозицій за №№ 5, 10, 13, 26, 30, 39, 61, 63, 70, 73-87, 91, 95, 115, 162, 181, 196, 212, 225, 256, 259, 260, 264, 268, 270, 277, 280, 283, 287, 296, 299, 301-304, 306-309 проголосованих на засіданні Комітету, що внесено:

- народним депутатом України Цибою Т.В.:

1) (правка № 5) назву законопроекту викласти в такій редакції:

«Про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання соціальних послуг та виплат»;

2) (правка № 10) преамбулу законопроекту викласти в такій редакції:

«Цей Закон визначає правові та організаційні засади державної політики у сфері соціального захисту та підтримки дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, інструменти соціального захисту та підтримки таких дітей залежно від шкоди, завданої їм збройною агресією.»;

3) (правка № 13) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Законодавство про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України

1. Законодавство України про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, складається з Конституції України, цього Закону, інших законодавчих актів України та прийнятих відповідно до них інших нормативно-правових актів.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж передбачені законодавством України про державну підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, застосовуються норми міжнародного договору.»;

4) (правка № 26) у статті 2 термін "дитина, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України" викласти в такій редакції:

«дитина, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, – дитина громадян України, іноземців, осіб без громадянства, які перебувають (перебували) в Україні на законних підставах, яка внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України отримала поранення, контузію, каліцтво та/або інші тілесні ушкодження, інші ушкодження здоров'я, зазнала фізичного, сексуального, психологічного насильства або зазнала травмувань (шкоди) до народження, була викрадена, примусово переміщена або депортована, внутрішньо переміщена або переміщена за кордон, залишила своє місце проживання/перебування з метою уникнення негативних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України, залучалася до участі у військових формуваннях або незаконно утримувалася, у тому числі в полоні, перебувала на територіях, на яких ведуться або велися бойові дії, або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), на тимчасово окупованій території, втратила батьків (одного з батьків), опікуна, піклувальника, була позбавлена батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України»;

5) (правка № 30) статтю 2 доповнити абзацами такого змісту:

«депортована дитина – дитина, яка перебуває (перебувала) в Україні на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку протизаконно (незаконно) переміщено із застосуванням чи без застосування насильства державою, визнаною державою-агресором, шляхом виселення, переселення та/або вчинення інших дій, у тому числі за відсутності усвідомленого вибору дитини та її законних представників щодо її переміщення, з території

України на територію держави-агресора або іншої держави, що заперечує або підтримує здійснення збройної агресії Російської Федерації проти України, за відсутності підстав, що передбачені законами України та/або допускаються міжнародним правом;

примусово переміщена або утримувана дитина у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України – дитина, яка перебуває (перебувала) в Україні на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку держава, визнана державою-агресором, змусила залишити своє місце проживання шляхом виселення, переселення та/або вчинення інших дій, із застосуванням чи без застосування насильства, у тому числі за відсутності усвідомленого вибору дитини та її законних представників щодо її переміщення, у межах тимчасово окупованих територій України, за відсутності підстав, що передбачені законами України та/або допускаються міжнародним правом;

фізичне насильство, якого зазнала дитина внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі - фізичне насильство), - отримання дитиною внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, які завдали їй фізичного болю, спричинили розлад її здоров'я

сексуальне насильство, якого зазнала дитина внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі – сексуальне насильство), – перенесені дитиною дії сексуального характеру внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, зокрема демонстрування статевих органів, статевий акт у присутності дитини, статеві зносини чи розпусні дії з дитиною, задоволення статевої пристрасті з дитиною, втягнення дитини в зайняття проституцією або примушування її до зайняття проституцією, примушування дитини до участі у виготовленні зображень, кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм, інших предметів порнографічного характеру, а також інші правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканності дитини»;

6) (правка № 39) у статті 2 вилучити визначення терміну "депортація або насильницьке переміщення";

7) (правка № 61) статтю 2 доповнити новим абзацом такого змісту:

«психологічне насильство, якого зазнала дитина внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі – психологічне насильство), – моральні та психологічні страждання (травми) дитини, яких вона зазнала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України у зв'язку з отриманням поранення, контузії, каліцтва та/або інших тілесних ушкоджень, інших ушкоджень здоров'я, із вчиненням стосовно неї фізичного, сексуального насильства, викрадення, примусового переміщення або депортації, внутрішнього переміщення або переміщення за кордон, із залишенням свого місця проживання/перебування з метою уникнення негативних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України, залученням до участі у військових

формуваннях або з незаконним утриманням, у тому числі в полоні, з перебуванням на територіях, на яких ведуться або велися бойові дії, або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), на тимчасово окупованій території, із втратою батьків (одного з батьків), опікуна, піклувальника, з позбавленням батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, або страждання, зумовлені тим, що дитина стала свідком жорстоких подій (ракетних обстрілів, загибелі чи травмування людей), спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України»;

8) (правка № 63) доповнити новим розділом з такою назвою:

"Розділ II. ПРО ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ";

9) (правка № 70) статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Державний реєстр дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України

1. Державний реєстр дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі – Реєстр), – це державна автоматизована інформаційно-комунікаційна система, призначена для збирання, накопичення, зберігання, захисту, обробки та використання інформації про дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, у результаті їх виявлення, а також про дітей, які загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

2. Реєстр інтегрується з системою електронної взаємодії електронних ресурсів, держателем яких є центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики, з метою обміну даними в режимі "електронний запит – електронна відповідь", взаємного пошуку та перегляду наявних даних, формування спільних масивів даних, документів та форм, автоматичного протоколювання всіх кроків та операцій зазначеної взаємодії.»;

10) (правка № 73) доповнити статтю такого змісту:

«Стаття 4. Основні завдання Реєстру

1. Основними завданнями Реєстру є:

1) ведення обліку дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

2) накопичення інформації про шкоду, завдану пораненням, каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я дітям, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також про смерть таких дітей;

3) інформаційне забезпечення державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб при здійсненні ними повноважень,

визначених законом, у тому числі для забезпечення надання соціального захисту та інших гарантій, передбачених цим Законом та іншими актами законодавства;

4) облік інформації, необхідної для подання заяв та позовів до судових органів та до міжнародного Реєстру збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України.»;

11) (правка № 74) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 5. Основні засади ведення Реєстру

1. Основними засадами ведення Реєстру є:

1) внесення до Реєстру передбачених цим Законом відомостей про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

2) повнота та актуалізація відомостей Реєстру;

3) захищеність Реєстру та внесених до нього відомостей.»;

12) (правка № 75) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 6. Мова ведення Реєстру

1. Мовою ведення Реєстру є державна мова.

2. Для транслітерації прізвищ, імен, по батькові та інших власних назв застосовуються правила транслітерації, встановлені Національною комісією зі стандартів державної мови. Допускається використання латинських літер та спеціальних символів під час кодування звернень громадян, іноземців та осіб без громадянства, написання електронної адреси, серії документів тощо.

3. У разі виявлення розбіжностей у написанні прізвища, імені чи по батькові фізичної особи, її місця народження, адреси зареєстрованого/задекларованого місця проживання (перебування) визначальними є відомості Єдиного державного демографічного реєстру.»;

13) (правка № 76) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 7. Суб'єкти Реєстру

1. Держателем Реєстру є центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики (далі – держатель Реєстру).

Держатель Реєстру:

1) подає на затвердження Кабінету Міністрів України: порядок ведення Реєстру, в якому встановлює процедури збирання, зберігання, обробки та використання відомостей про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України; права та обов'язки розпорядника персональних даних, адміністратора, публічних реєстраторів та створювачів реєстрової інформації в Реєстрі відповідно до цього Закону та Закону України "Про публічні електронні реєстри"; порядок взаємодії Реєстру з іншими реєстрами (базами даних) щодо отримання (обміну) інформації, визначеної статтею 8 цього Закону;

2) визначає з числа органів виконавчої влади розпорядника персональних даних, обробка яких здійснюється в Реєстрі;

3) визначає адміністратора та створювачів реєстрової інформації в Реєстрі з числа органів виконавчої влади, державних установ та підприємств, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики;

4) планує розвиток та забезпечує модернізацію програмних та апаратних засобів Реєстру;

5) забезпечує резервування бази даних Реєстру, контроль за її цілісністю, дотриманням закону та порядку ведення Реєстру;

6) забезпечує доступ до відповідних реєстрів визначених законом суб'єктів їх ведення, публічних реєстраторів, інших суб'єктів, право доступу яких визначено законом, і приймає рішення про тимчасове блокування або анулювання такого доступу у випадках, передбачених законом;

7) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом.

2. Адміністратор Реєстру:

1) обробляє відомості про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

2) надає публічним реєстраторам та створювачам реєстрової інформації в Реєстрі право доступу до даних Реєстру;

3) забезпечує організаційне та технологічне функціонування Реєстру;

4) у межах своїх повноважень має доступ до відповідної інформації, що міститься в Реєстрі;

5) забезпечує контроль за повнотою, актуальністю та достовірністю внесених до Реєстру відомостей;

6) виконує інші функції адміністратора Реєстру, визначені держателем Реєстру та законодавством.

3. Публічний реєстратор Реєстру є посадовою особою служби у справах дітей Київської та Севастопольської міських, районної у місті державної адміністрації, міської, районної у місті, сільської, селищної ради та здійснює безпосереднє внесення або акцептування внесення інформації до Реєстру.

Публічний реєстратор Реєстру:

1) здійснює аналітичну обробку даних;

2) забезпечує взаємодію щодо ведення Реєстру, контролює повноту та відповідність інформації, наданої державними органами, контролює виконання рішень держателя та адміністратора Реєстру;

3) має доступ до статистичних відомостей Реєстру;

4) опрацьовує інформаційне повідомлення в межах, необхідних для виконання ним передбачених цим Законом повноважень щодо здійснення заходів з ідентифікації дитини та застосування інтегрованого підходу до оцінювання потреб дитини.

4. Створювачем реєстрової інформації є особа, яка в межах визначених законом повноважень створює інформацію про об'єкт Реєстру для її внесення до Реєстру.

5. Володільцем персональних даних, що обробляються в Реєстрі, є держатель Реєстру.»;

14) (правка № 77) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 8. Відомості Реєстру

1. Об'єктом Реєстру є відомості про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

До Реєстру вноситься така інформація:

1) підстава внесення запису про дитину, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

2) інформація про суб'єкта виявлення дитини, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також про обставини виявлення;

3) прізвище, ім'я, по батькові дитини, батьків або іншого законного представника дитини;

4) дата народження дитини, батьків або іншого законного представника дитини;

5) місце народження дитини;

6) стать дитини;

7) реєстраційний номер облікової картки платника податків дитини, батьків або іншого законного представника дитини;

8) серія, номер, дата видачі паспорта батьків або іншого законного представника дитини (номер, дата видачі паспорта громадянина України у формі ID-картки та код законного суб'єкта, що його видав), для іноземців та осіб без громадянства – реквізити паспортного документа іноземця та/або документа, що підтверджує право на постійне або тимчасове проживання в Україні;

9) реквізити паспорта громадянина України для виїзду за кордон дитини, батьків або іншого законного представника дитини (серія, номер, дата видачі, орган, що видав, строк дії);

10) серія, номер, дата видачі свідоцтва про народження дитини;

11) відомості про документи, що підтверджують смерть дитини або визнання дитини померлою чи безвісно відсутньою;

12) відомості щодо визнання батька та/або матері дитини недієздатними, про поновлення дієздатності;

13) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі та дата внесення інформації про особу;

14) відомості про зареєстроване та фактичне місце проживання дитини, батьків або іншого законного представника дитини;

15) відомості про дату виїзду за межі України та дату повернення на територію України дитини, батьків або іншого законного представника дитини;

16) інформація про участь в освітньому процесі та обрану форму навчання;

17) інформація про встановлення інвалідності;

18) інформація про встановлення зв'язку інвалідності з пораненням, психічним розладом чи іншим ушкодженням здоров'я, отриманим дитиною внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

19) інформація про статус дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування;

20) інформація про оцінювання потреб дитини та заходи її супроводу;

21) інформація про призначення та виплату компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України;

22) інформація про призначення та виплату невідкладної проміжної компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України;

23) інформація про органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, установи, організації, визначені відповідальними за виконання заходів соціального захисту та підтримки, про прийняті ними рішення щодо заходів соціального захисту та підтримки, супроводу дитини;

24) інформація про шкоду, завдану дитині пораненням, каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я.

2. Програмне забезпечення Реєстру має забезпечувати окреме зберігання даних про метадані документів та відомостей, внесених до Реєстру, з метою підтвердження їх походження, цілісності та достовірності.

У разі відсутності окремих відомостей до Реєстру вноситься інформація про їх відсутність.

3. Публічний реєстратор Реєстру вносить відомості до Реєстру протягом трьох робочих днів після отримання:

заяви від батьків або інших законних представників дитини;

інформації від суб'єктів виявлення про виявлення дитини, яка позбавлена батьківського піклування, та/або про загибель дитини внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

іншої інформації відповідно до частини першої статті 8 цього Закону.

4. Інформація про дитину, необхідна для заповнення Реєстру відповідно до частини першої статті 8 цього Закону, та яка наявна в інших державних реєстрах, заповнюється автоматично через забезпечення обмінів даними з іншими державними реєстрами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. До Реєстру не вносяться відомості, що становлять державну таємницю.»;

15) (правка № 78) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 9. Права та обов'язки батьків або інших законних представників дитини

1. Батьки або інші законні представники дитини, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, мають право:

1) отримувати інформацію про внесення (невнесення) до Реєстру відомостей про них чи про дитину;

2) звертатися до публічного реєстратора Реєстру з мотивованою заявою щодо неправомірного внесення (невнесення) до Реєстру запису про дитину, виправлення недостовірних відомостей Реєстру;

3) отримувати за зверненням до розпорядника Реєстру витяг з Реєстру щодо інформації про дитину;

4) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність розпорядника Реєстру, публічного реєстратора Реєстру, створювачів реєстрової інформації, а також інші дії, пов'язані з внесенням до Реєстру інформації про дитину, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, його територіального органу або в судовому порядку;

5) на судовий захист своїх прав;

6) інші права, передбачені законодавством.

2. Батьки або інші законні представники дитини, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, зобов'язані надати публічному реєстратору Реєстру достовірну інформацію про свої персональні дані та персональні дані дитини, що вносяться до Реєстру.

3. Опікун, піклувальник зобов'язаний протягом місяця з дня нанесення дитині шкоди або її загибелі звернутися до публічного реєстратора Реєстру з заявою щодо внесення до Реєстру запису про дитину, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.»;

16) (правка № 79) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 10. Гарантії захисту та безпеки персональних даних дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, їхніх батьків або законних представників

1. Держатель та адміністратор Реєстру, публічні реєстратори та створювачі реєстрової інформації під час ведення Реєстру забезпечують його захист, зокрема захист цілісності бази даних Реєстру, його апаратного та програмного забезпечення, достовірності даних Реєстру, захист від несанкціонованого доступу, незаконного використання, незаконного копіювання, спотворення, знищення даних Реєстру, безпеку персональних даних, відповідно до цього Закону, законів України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про захист персональних даних" та міжнародних договорів України у сфері захисту інформації, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Держатель Реєстру за погодженням з Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України забезпечує здійснення комплексу заходів для технічного захисту персональних та інших даних Реєстру в процесі їх зберігання, обробки та передачі каналами телекомунікацій відповідно до законодавства.

Держатель Реєстру для забезпечення захисту даних Реєстру встановлює обов'язкові для адміністратора, публічних реєстраторів та створювачів реєстрової інформації правила доступу до бази даних Реєстру.

3. За внесення до Реєстру завідомо недостовірної інформації про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти

України, їхніх батьків або законних представників створювачі реєстрової інформації несуть відповідальність відповідно до законодавства.»;

17) (правка № 80) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 11. Створення Реєстру

1. Для створення Реєстру між держателем Реєстру та розробником укладається договір згідно із законодавством. Обов'язковою умовою договору про створення Реєстру є повне набуття державою майнових прав інтелектуальної власності на створений Реєстр та його програмно-технічне забезпечення.

2. Відчуження, передача чи інше використання, ніж визначено цим Законом, Реєстру, його структурних складових та виключних майнових прав інтелектуальної власності забороняються.

3. Фінансування діяльності щодо створення та функціонування Реєстру, його програмно-технічних засобів здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством.»;

18) (правка № 81) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 12. Форма ведення Реєстру

1. Реєстр ведеться в електронній формі, що містить персональні дані дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, батьків або інших законних представників дитини та є відокремленою складовою єдиної централізованої бази даних осіб, життя і здоров'я яких зазнало шкоди внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

2. Для ведення Реєстру використовуються системні класифікатори, порядок затвердження та застосування яких встановлюється держателем Реєстру.

3. Персональні дані дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, вносяться до Реєстру у формі запису – сукупності всіх даних, передбачених статтею 8 цього Закону, стосовно дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.";

19) (правка № 82) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 13. Формування Реєстру

1. Для формування бази даних Реєстру один із батьків або інший законний представник дитини, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, одноразово подає заяву про внесення до Реєстру інформації про дитину, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі – заява), до публічного реєстратора Реєстру.

2. Заява є одночасно інформаційним повідомленням та згодою на внесення та обробку персональних даних дитини, отриманих на підставі відомостей, що вносяться публічними реєстраторами Реєстру, а також шляхом електронної інформаційної взаємодії між Реєстром та інформаційно-комунікаційними

системами, реєстрами, базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи, зазначені у частині четвертій статті 14 цього Закону, з дотриманням вимог Закону України "Про захист персональних даних".

3. Заява вноситься публічним реєстратором до Реєстру протягом 10 календарних днів з дня її надходження.

4. Відомості про дитину, щодо якої виявлено факт неправомірного внесення до Реєстру, знищуються публічним реєстратором Реєстру відповідно до порядку ведення Реєстру.»;

20) (правка № 83) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 14. Ведення Реєстру

1. Ведення Реєстру включає:

1) внесення запису про дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, до бази даних Реєстру для взяття на облік з перевіркою відповідності персональних даних таких дітей існуючим обліковим даним;

2) внесення змін до персональних даних дітей, які постраждали або загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, на підставі відомостей органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, закладів освіти, закладів охорони здоров'я незалежно від підпорядкування і форми власності;

3) знищення повторного запису в Реєстрі у разі його виявлення.

2. У разі якщо відомості про дитину, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, вносяться до Реєстру вперше, автоматично формується окремий номер запису в Реєстрі та фіксуються час, дата та відомості про особу, яка здійснила запис (в електронній формі).

3. Актуалізація бази даних Реєстру здійснюється на підставі відомостей, що вносяться публічним реєстратором Реєстру, а також шляхом електронної інформаційної взаємодії між Реєстром та інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами, базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи, зазначені у частині четвертій цієї статті.

4. Створювачі реєстрової інформації одержують інформацію в електронній формі від:

1) суб'єктів виявлення дітей, зазначених у частині першій статті 15 цього Закону, – відомості, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 8 цього Закону;

2) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, – відомості, зазначені у пунктах 3-6, 10, 11, 13 частини першої статті 8 цього Закону;

3) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших

визначених законодавством категорій мігрантів, – відомості, зазначені у пунктах 8, 9, 14 частини першої статті 8 цього Закону;

4) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, – відомості, зазначені у пункті 7 частини першої статті 8 цього Закону;

5) Державної судової адміністрації України – відомості, зазначені у пунктах 11, 12 частини першої статті 8 цього Закону;

6) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, – відомості, зазначені у пункті 15 частини першої статті 8 цього Закону;

7) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки, – відомості, зазначені у пункті 16 частини першої статті 8 цього Закону;

8) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, – відомості, зазначені у пунктах 17, 18 частини першої статті 8 цього Закону;

9) центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері соціальної політики, – відомості, зазначені у пункті 19 частини першої статті 8 цього Закону;

10) служб у справах дітей та мультидисциплінарної команди – відомості, зазначені у пунктах 20, 24 частини першої статті 8 цього Закону;

11) органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, установ, організацій – відомості, зазначені у пунктах 21-24 частини першої статті 8 цього Закону.

5. Електронна інформаційна взаємодія між Реєстром та інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами, базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи, зазначені у частині четвертій цієї статті, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Надання батькам або іншим законним представникам дитини інформації відповідно до статті 9 цього Закону здійснюється шляхом взаємодії (обміну інформацією) через інформаційні (інформаційно-комунікаційні) системи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, в порядку, визначеному спільним наказом зазначеного центрального органу виконавчої влади з держателем Реєстру.

7. Обмін відомостями здійснюється з дотриманням вимог законів України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах" та "Про захист персональних даних".

8. Строки зберігання інформації в Реєстрі визначаються законодавством. Інформація автоматично знищується після завершення строку її зберігання, якщо інше не передбачено законодавством.

9. Порядок здійснення контролю, проведення перевірок суб'єктів Реєстру, критерії, за якими здійснюється моніторинг, критерії, за якими визначається ступінь відповідальності за порушення, допущені у сфері реєстрів, визначаються Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог цього Закону, законів України

"Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про основні засади забезпечення кібербезпеки України" та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів»;

21) (правка № 84) доповнити новим розділом такого змісту:

"Розділ III. СУПРОВІД ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ";

22) (правка № 85) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 15. Суб'єкти виявлення дітей, які позбавлені батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України

1. Суб'єктами виявлення дітей, які позбавлені батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України (далі – суб'єкт виявлення), є Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та за дотриманням прав дітей, органи (підрозділи) Національної поліції України, органи Служби безпеки України, підрозділи Збройних Сил України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Служба зовнішньої розвідки України, митні органи, органи і установи виконання покарань, Національна гвардія України, заклади охорони здоров'я, заклади освіти, структурні підрозділи місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, надавачі соціальних послуг, а також підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання, благодійні, релігійні організації, фізичні особи.

2. Суб'єкти виявлення в порядку і строки, визначені Кабінетом Міністрів України, інформують про виявлення такої дитини службу у справах дітей Київської та Севастопольської міської, районної у місті державної адміністрації, міської, районної у місті, сільської, селищної ради за місцем виявлення дитини»;

23) (правка № 86) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 16. Супровід дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України

1. Після надходження інформації від суб'єкта виявлення відповідна служба у справах дітей опрацьовує її, здійснює заходи щодо ідентифікації дитини та, як публічний реєстратор, вносить до Реєстру відповідні відомості про дитину.

Після ідентифікації дитини, служба у справах дітей, разом із фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг, із залученням (за потреби) інших суб'єктів, які діють у межах своїх повноважень, застосовує інтегрований підхід до оцінювання потреб та супроводу дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, з метою визначення подальшого необхідного обсягу соціальної підтримки, що надається відповідно до цього Закону.

2. Інтегрований підхід до оцінювання потреб та супроводу дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, та включає такі етапи:

1) виявлення умов та обставин жорстокого поводження з дитиною та/або загрози життю або здоров'ю дитини та, у разі виявлення таких обставин, проведення службою у справах дітей спільно з органом (підрозділом) Національної поліції України, фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг (за наявності можливості залучення), представником закладу охорони здоров'я оцінювання рівня безпеки постраждалої дитини;

2) організація службою у справах дітей проведення фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг первинного оцінювання індивідуальних потреб дитини і членів її сім'ї (за наявності), за результатами якого визначається необхідність утворення мультидисциплінарної команди, забезпечення екстреного реагування;

3) утворення уповноваженим органом мультидисциплінарної команди, організація її діяльності та прийняття рішення щодо залучення представників інших органів до її складу для забезпечення допомоги дитині, зокрема організація надання медичних, реабілітаційних, соціальних, психологічних, освітніх, правничих, адміністративних та інших послуг;

4) проведення мультидисциплінарною командою на підставі первинного оцінювання індивідуальних потреб дитини та членів її сім'ї (за наявності) повного індивідуального та цілісного оцінювання потреб дитини та членів її сім'ї (за наявності), складання індивідуального плану забезпечення потреб дитини;

5) забезпечення супроводу та інших видів соціальної підтримки відповідно до індивідуального плану забезпечення потреб дитини. Відповідальність за виконання заходів, визначених в індивідуальному плані забезпечення потреб дитини, надання соціальної підтримки дітям, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, покладається на Київську та Севастопольську міські державні адміністрації, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських рад, а також на виконавчі органи сільських, селищних, міських рад територіальних громад за місцем проживання (перебування) виявленої дитини;

6) здійснення моніторингу виконання індивідуального плану забезпечення потреб дитини;

7) проведення фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг періодичного оцінювання потреб постраждалої дитини за результатами наданої соціальної підтримки;

8) виконання інших заходів відповідно до індивідуальних потреб дитини.

3. Після внесення до Реєстру інформації про дитину, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, стосовно неї застосовується інтегрований підхід до оцінювання потреб та супроводу дитини з метою визначення подальшого необхідного обсягу соціальної підтримки, що надається відповідно до цього Закону.

4. Контроль за дотриманням порядку обліку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійсненням їх супроводу, а також контроль взаємодії центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб здійснюється центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

24) (правка № 87) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 17. Організація діяльності мультидисциплінарної команди

1. Мультидисциплінарна команда утворюється в обов'язковому порядку, якщо за результатами первинного оцінювання індивідуальних потреб дитини виявлено, що дитина отримала поранення, каліцтво, їй встановлено інвалідність, вона була викрадена, примусово переміщена або депортована, залучалася до участі у військових формуваннях або незаконно утримувалася, у тому числі в полоні, втратила батьків або одного з батьків, опікуна, піклувальника, була позбавлена батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також в інших випадках, визначених Кабінетом Міністрів України.

2. До складу мультидисциплінарної команди включаються представники органу соціального захисту населення, служби у справах дітей, фахівець із соціальної роботи, соціальний працівник, соціальний менеджер тощо, фахівці у сфері охорони здоров'я (зокрема фахівці з реабілітації, ерготерапевти), у сфері освіти (зокрема психолог, педагогічні працівники), працівники Національної поліції України, органів Служби безпеки України, підрозділів Збройних Сил України, Служби зовнішньої розвідки України, інші фахівці відповідно до індивідуальних потреб дитини.

3. Порядок утворення та роботи, склад, повноваження мультидисциплінарної команди визначаються Кабінетом Міністрів України»;

25) (правка № 91) назву розділу IV та статтю 4 законопроекту викласти в такій редакції:

«Розділ IV. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ТА ПІДТРИМКА ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ»

Стаття 18. Система заходів соціального захисту та підтримки дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України

1. Система заходів соціального захисту та підтримки дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, включає:

1) надання компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України;

2) надання невідкладної проміжної компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України;

3) надання соціальних послуг відповідно до оцінювання потреб дитини/сім'ї у соціальних послугах згідно із Законом України "Про соціальні послуги";

4) здійснення соціальної роботи відповідно до Закону України "Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю";

5) надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги та забезпечення допоміжними засобами реабілітації відповідно до індивідуального реабілітаційного плану, що здійснюються в закладах охорони здоров'я відповідно до вимог законів України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення" та "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я", забезпечення допоміжними засобами реабілітації і медичними виробами відповідно до вимог Закону України "Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні";

6) надання психіатричної допомоги на підставах та в порядку, встановлених Законом України "Про психіатричну допомогу";

7) надання психологічної допомоги, психолого-педагогічних, корекційних послуг та соціально-психологічної реабілітації відповідно до законів України "Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю", "Про охорону дитинства", "Про освіту";

8) надання послуг з оздоровлення та відпочинку відповідно до Закону України "Про оздоровлення та відпочинок дітей";

9) створення безпечного освітнього середовища, організація здобуття освіти, освітнього процесу, забезпечення державних гарантій, визначених законами України "Про освіту", "Про професійну (професійно-технічну) освіту", "Про дошкільну освіту", "Про вищу освіту";

10) надання державної цільової підтримки для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти для дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей з інвалідністю відповідно до законодавства;

11) матеріальне та соціально-побутове забезпечення дітей з інвалідністю відповідно до законодавства;

12) надання одноразової компенсації та щорічної допомоги на оздоровлення дітям з інвалідністю, постраждалим внаслідок дії вибухонебезпечних предметів;

13) надання державної соціальної допомоги дітям з інвалідністю, в тому числі дітям з інвалідністю, яка пов'язана з пораненням чи іншим ушкодженням здоров'я від вибухонебезпечних предметів, відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю";

14) забезпечення безперешкодного доступу до різних сфер життєдіяльності шляхом дотримання будівельних норм для пристосування житлового і оточуючого середовища до потреб дітей з інвалідністю з урахуванням індивідуальних особливостей функціонального обмеження і специфіки нозологій;

15) право на здобуття освіти за індивідуальною навчальною програмою, яка узгоджується з індивідуальною програмою реабілітації дитини з інвалідністю або

особи з інвалідністю з дитинства, що розроблена на основі індивідуального реабілітаційного плану;

16) надання допомоги у поверненні дитини в Україну;

17) вжиття заходів для возз'єднання дитини з її сім'єю;

18) встановлення опіки (піклування) з метою захисту інтересів малолітніх і неповнолітніх дітей та забезпечення їхніх особистих немайнових і майнових прав та інтересів;

19) забезпечення права дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, на усиновлення або влаштування на виховання в сім'ї громадян України (під опіку чи піклування, у прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу) або малі групові будинки, або за неможливості влаштування у сімейні форми виховання - в інші дитячі заклади;

20) недопущення примусового переміщення, вивезення та повернення дітей з-за кордону, їх викрадення, торгівлі дітьми;

21) розшук батьків або інших законних представників дітей, розлучених із сім'єю;

22) тимчасове влаштування дітей, які залишилися без батьківського піклування та постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України від примусового переміщення, вивезення, депортації або повернення з-за кордону, викрадення, торгівлі дітьми, у дитячі будинки сімейного типу, прийомні сім'ї, сім'ї патронатних вихователів, сім'ї опікунів чи піклувальників, встановлення опіки чи піклування над такими дітьми, у разі неможливості – тимчасове влаштування до інших дитячих закладів;

23) надання одноразової матеріальної допомоги дитині, яку визнано такою, яка постраждала від торгівлі дітьми, відповідно до Закону України "Про протидію торгівлі людьми";

24) харчування у порядку та на умовах, передбачених законами України "Про охорону дитинства", "Про дошкільну освіту", "Про освіту", "Про професійну (професійно-технічну) освіту", "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

25) надання допомоги у разі встановлення опіки чи піклування, допомоги на дітей, хворих на тяжкі психічні розлади, яким не встановлено інвалідність, відповідно до Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми";

26) виплату пенсії у зв'язку з втратою годувальника, державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю відповідно до законодавства;

27) житлове забезпечення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, відповідно до законодавства;

28) консультування з питань прав неповнолітніх у трудових правовідносинах та гарантій у сфері зайнятості;

29) правнича допомога, що гарантується державою та повністю або частково надається за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів та

інших джерел, на підставах та в порядку, встановлених Законом України "Про безоплатну правничу допомогу";

30) надання матеріальної підтримки та інших пільг, передбачених законодавством.

2. Соціальний захист та підтримка дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, надається за результатами проведення оцінювання потреб дитини, з урахуванням індивідуальних потреб дитини у видах підтримки та завданої їй шкоди, на період існування відповідних потреб.

3. Порядок та строки проведення оцінки потреб дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Встановлення зв'язку інвалідності з пораненням, психічним розладом чи іншим ушкодженням здоров'я, отриманим дитиною внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. Кабінет Міністрів України розробляє і включає до загальнодержавних програм відповідні положення щодо соціального захисту та підтримки дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також здійснює контроль за їх виконанням»;

26) (правка № 115) доповнити статтею такого змісту:

« Стаття 19. Компенсація за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України

1. Компенсація за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України (далі – компенсація) надається шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок отримувача компенсації – законного представника дитини, яка постраждала або загинула внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Такий рахунок відкривається на ім'я отримувача компенсації. Порядок відкриття та ведення таких рахунків визначається Національним банком України.

2. Розмір компенсації визначається щодо кожного отримувача компенсації окремо, виходячи з конкретних обставин.

Порядок, умови виплати та підстави для припинення виплати компенсації визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Право на отримання компенсації настає з моменту отримання репарацій, що стягуються з держави-агресора відповідно до принципів і норм міжнародного права.

4. На грошові кошти, що перебувають на поточному рахунку отримувача компенсації, передбаченому частиною першою цієї статті, не може бути звернено стягнення або накладено арешт»;

27) (правка № 162) статтю 7 виключити;

28) (правка № 181) статтю 8 виключити;

29) (правка № 196) статтю 9 виключити;

30) (правка № 212) статтю 10 виключити;

31) (правка № 225) статтю 11 виключити;

32) (правка № 256) доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 20. Невідкладна проміжна компенсація за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України

1. Невідкладна проміжна компенсація за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України надається шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок отримувача компенсації – законного представника дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, для невідкладного забезпечення потреб такої дитини з метою уникнення непоправної шкоди або недопущення посилення шкоди.

2. Виплата невідкладної проміжної компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України здійснюється за рахунок коштів міжнародних фінансових організацій, інших кредиторів та інвесторів, міжнародної технічної та/або поворотної чи безповоротної фінансової допомоги, інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Отримання невідкладної проміжної компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України не позбавляє дитину права на надання компенсації відповідно до статті 19 цього Закону.

4. Порядок призначення і виплати невідкладної проміжної компенсації за шкоду життю та здоров'ю у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України визначається Кабінетом Міністрів України»;

33) (правка № 259) статтю 12 законопроекту викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією цього Закону

1. Фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, коштів, що стягуються з держави-агресора, та інших джерел, не заборонених законодавством»;

34) (правка № 260) доповнити новим розділом такого змісту:

«РОЗДІЛ V. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЦЬОГО ЗАКОНУ

Стаття 22. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом»;

35) (правка № 264) назву розділу III законопроекту та пункти 1-4, 6 викласти в такій редакції:

"Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через один місяць з дня його опублікування, крім:

підпунктів 1, 4, абзаців третього - п'ятого підпункту 6, абзаців дев'ятого – дванадцятого підпункту 7, 10, 13, 15 пункту 5 цього розділу, які набирають чинності з 1 вересня 2024 року;

розділу II цього Закону, який вводиться в дію з дня початку функціонування Реєстру, але не пізніше шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Дія цього Закону поширюється на правовідносини, що виникли з початку тимчасової окупації частини території України (20 лютого 2014 року).

3. Діти, які до набрання чинності цим Законом отримали статус дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, користуються правами і гарантіями, передбаченими цим Законом.

4. Повнолітні діти, які до досягнення повноліття постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації, але до набрання чинності цього Закону не отримали статус дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, мають право на компенсацію, передбачену цим Законом.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

7. Кабінету Міністрів України у 2025 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону»;

36) (правка № 268) абзац перший та підпункт 2 пункту 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" викласти в такій редакції:

«5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

2) статтю 38² Закону України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252) викласти в такій редакції:

"Стаття 38². Пільги, передбачені цим Законом, зберігаються за особами з інвалідністю та дітьми з інвалідністю незалежно від виду виплачуваної пенсії або допомоги, призначеної замість пенсії.

У випадках, якщо іншими нормативно-правовими актами передбачені норми, що підвищують встановлений цим Законом рівень соціального захисту осіб з інвалідністю, застосовуються положення тих нормативно-правових актів, які визначають найбільший рівень соціального захисту осіб з інвалідністю.

Якщо особа з інвалідністю має право на одну і ту саму пільгу згідно з цим Законом і водночас згідно з іншим нормативно-правовим актом, пільга надається лише за одним із них за вибором особи (незалежно від підстави встановлення пільги)»;

37) (правка № 270) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«3) в Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст.19):

абзац другий пункту першого статті 24² викласти в такій редакції:

"Метою функціонування електронної системи охорони здоров'я є забезпечення виконання завдань та функцій у сфері охорони здоров'я, визначених відповідно до закону, фіксація станів здоров'я та проблем, обставин (у тому числі соціальних), які впливають на цей стан, відповідно до національних класифікаторів у сфері охорони здоров'я";

у статті 31:

у частині першій слово "неповнолітніх" замінити словом "дітей";

у частині третій слова "джерела фінансування" виключити, а слова "Кабінетом Міністрів України" замінити словами "центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

38) (правка № 277) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«б) у Законі України "Про професійну (професійно-технічну) освіту" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 32, ст. 215 із наступними змінами):

у абзаці сьомому статті 22 після слів "внутрішньо переміщених осіб" доповнити словами "відповідно до Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб";

у статті 44¹:

частину першу після слів "комунальних закладах освіти" – словами "якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)";

у частині третій слова "Порядок та умови" замінити словами "Порядок, умови та критерії фінансово-майнового стану сім'ї для»;

39) (правка № 280) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«13) у Законі України "Про вищу освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37-38, ст. 2004 із наступними змінами):

у частині п'ятнадцятій статті 44:

абзац перший після слів "державну цільову підтримку для здобуття вищої освіти" доповнити словами ", якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)";

в абзаці десятому слова "Порядок та умови" замінити словами "Порядок, умови та критерії фінансово-майнового стану сім'ї для";

в абзаці першому частини четвертої статті 62 слова "призначаються студентам (курсантам) закладу вищої освіти" замінити словами "студентам

(курсантам) закладу вищої освіти призначаються з урахуванням фінансово-майнового стану сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

в абзаці першому частини четвертої статті 62 слова "призначаються студентам (курсантам) закладу вищої освіти" замінити словами "студентам (курсантам) закладу вищої освіти призначаються з урахуванням фінансово-майнового стану сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

40) (правка № 283) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«15) у Законі України "Про фахову передвищу освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 30, ст. 119 із наступними змінами):

у частині одинадцятій статті 43:

абзац перший після слів "державну цільову підтримку для здобуття фахової передвищої освіти," доповнити словами ", якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа),";

в абзаці десятому слова "Порядок та умови" замінити словами "Порядок, умови та критерії фінансово-майнового стану сім'ї для";

абзац третій частини другої статті 54 після слів "Соціальні стипендії призначаються" доповнити словами "з урахуванням фінансово-майнового стану сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

41) (правка № 287) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«7) у Законі України "Про охорону дитинства" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами):

у частині першій статті 1:

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"діти, позбавлені батьківського піклування, – діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібранням у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошенням їх померлими, відбуванням покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами Національної поліції України, пов'язаним з відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, яка перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також діти, розлучені з сім'єю, підкинуті діти, діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовилися батьки, діти, батьки яких не виконують батьківські обов'язки з виховання та утримання дитини з причини перебування батьків на територіях, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), діти, батьки яких перебувають у розшуку як зниклі безвісти або визнані такими, що

зникли безвісти за особливих обставин, діти, батьки яких є військовополоненими (перебувають у полоні держави-агресора), діти, батьки яких позбавлені особистої свободи (затримані, взяті у заручники) органами влади держави-агресора (окупаційних сил чи окупаційних адміністрацій держави-агресора), та безпритульні діти";

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"дитина, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, – дитина громадян України, іноземців, осіб без громадянства, які перебувають (перебували) в Україні на законних підставах, яка внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України отримала поранення, контузію, каліцтво та/або інші тілесні ушкодження, інші ушкодження здоров'я, зазнала фізичного, сексуального, психологічного насильства, зазнала травмувань (шкоди) до народження, була викрадена, примусово переміщена або депортована, внутрішньо переміщена або переміщена за кордон, залишила своє місце проживання/перебування з метою уникнення негативних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України, залучалася до участі у військових формуваннях або незаконно утримувалася, у тому числі в полоні, перебувала на територіях, на яких ведуться або велися бойові дії, або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), на тимчасово окупованій території, втратила батьків (одного з батьків), опікуна, піклувальника, була позбавлена батьківського піклування внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України".

У зв'язку з цим абзаци десятий – двадцять другий вважати відповідно абзацами одинадцятим – двадцять третім;

абзац одинадцятий після слів "обставинами стихійного лиха" доповнити словами "обставинами збройної агресії Російської Федерації проти України";

у статті 19:

друге речення частини десятої після слів "призначається соціальна стипендія" доповнити словами "з урахуванням фінансово-майнового стану сім'ї";

частину чотирнадцяту після слів "комунальних закладах освіти" – словами "якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)";

у частині шістнадцятій слова "Порядок та умови" замінити словами "Порядок, умови та критерії фінансово-майнового стану сім'ї для";

у статті 30¹:

назву, частини першу, другу та шосту після слів "збройних конфліктів" доповнити словами "дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України";

частину сьому викласти в такій редакції:

"Основні засади державної політики у сфері соціального захисту та підтримки дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, соціальні та інші гарантії, що надаються таким дітям, визначаються Законом України "Про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та

внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання соціальних послуг та виплат";

доповнити частинами восьмою та дев'ятою такого змісту:

"Діти, які постраждали внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, вносяться до Державного реєстру дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Облік дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України";

розділ VIII "Прикінцеві положення" доповнити пунктами 1¹-1³ такого змісту:

1¹. Діти, які включаються до Державного реєстру дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, з моменту внесення до Реєстру є дітьми, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, згідно із цим Законом.

1². Соціальний захист та підтримка дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійснюються згідно з вимогами Закону України «Про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання соціальних послуг та виплат» та з урахуванням їх належності до категорій осіб, яким передбачені законодавством гарантії.

1³. Установити, що протягом одного року після включення дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, до Державного реєстру дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, служба у справах дітей Київської та Севастопольської міської, районної у місті державної адміністрації, міської, районної у місті, сільської, селищної ради самостійно або із залученням мультидисциплінарної команди (у разі її утворення) проводить повторне оцінювання індивідуальних потреб дитини з метою визначення подальшого необхідного обсягу соціальної підтримки, що надається відповідно до Закону України "Про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання соціальних послуг та виплат»;

42) (правка № 296) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«11) у Законі України „Про оздоровлення та відпочинок дітей” (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 45, ст. 313 із наступними змінами):

абзац чотирнадцятий частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

"діти, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки, - діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування; діти осіб, визнаних учасниками бойових дій відповідно до пунктів 19-25 частини першої статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; діти, один із батьків яких загинув (пропав безвісти) внаслідок збройної агресії Російської Федерації

проти України або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про соціальний захист та підтримку дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання соціальних послуг та виплат"; діти, один із батьків яких загинув (пропав безвісти) у районі проведення антитерористичних операцій, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, бойових дій чи збройних конфліктів або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних у районі проведення антитерористичних операцій, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, бойових дій чи збройних конфліктів, а також діти загиблих (померлих) осіб, визначених у частині першій статті 101 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; діти, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту; діти, зареєстровані як внутрішньо переміщені особи; рідні діти батьків-вихователів або прийомних батьків, які проживають в одному дитячому будинку сімейного типу або в одній прийомній сім'ї; діти, взяті на облік службами у справах дітей як такі, що перебувають у складних життєвих обставинах; діти з інвалідністю; діти, які постраждали внаслідок стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф; діти з багатодітних сімей; діти з малозабезпечених сімей; діти, одному з батьків яких встановлено інвалідність I або II групи";

у частині другій статті 24 слово «першочерговості» виключити, а після слів "у якій вона виховується" доповнити словами ", у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України»;

43) (правка № 299) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«12) частину другу статті 1 Закону України "Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів "Артек" і "Молода гвардія" (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 26, ст. 319 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"2. Кошти на оплату послуг з оздоровлення та відпочинку дітей в дитячих центрах "Артек" і "Молода гвардія" щороку передбачаються у Державному бюджеті України.

Держава здійснює оплату не більше 90 відсотків путівок дитячих центрів "Артек" і "Молода гвардія" шляхом оплати послуг з оздоровлення та відпочинку дітей у цих закладах. Решта путівок реалізується зазначеними дитячими центрами без залучення третіх осіб.

Оплата послуг з оздоровлення та відпочинку дітей у дитячих центрах "Артек" і "Молода гвардія" здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

44) (правка № 301) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«14) у Законі України "Про соціальні послуги" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 18, ст. 73 із наступними змінами):

у частині першій статті 1:

доповнити пунктами 3¹ і 5¹ такого змісту:

"3¹) ведення випадку – метод надання послуг, спрямований на вирішення індивідуального випадку отримувача соціальних послуг, обумовленого найвищим ризиком потрапляння у складні життєві обставини або негативним впливом таких обставин, що передбачає послідовні етапи взаємодії соціального менеджера / фахівця з соціальною роботою / соціального працівника і отримувача соціальних та інтегрованих послуг, які включають оцінку випадку та оцінювання потреб отримувача соціальних послуг, складання індивідуального плану надання йому соціальних та інтегрованих послуг з визначенням цілей та заходів для їх досягнення, моніторинг та оцінювання результатів надання соціальних послуг";

"5¹) мультидисциплінарна команда – функціонально виокремлена група фахівців, об'єднаних спільними метою та завданнями щодо надання соціальної послуги";

підпункт "л" пункту 15 викласти в такій редакції:

"л) шкода, завдана пожежею, стихійним лихом, катастрофою, бойовими діями, терористичним актом, збройним конфліктом, в тому числі тимчасовою окупацією, примусовим переміщенням або депортацією, вимушеним внутрішнім переміщенням, позбавленням особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

підпункт 2 частини третьої статті 11 після слів "потреб у соціальних послугах" доповнити словами "та визначення таких потреб на регіональному рівні";

у статті 13:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

"Залежно від форми власності надавачі соціальних послуг утворюються та функціонують як державні, комунальні, приватні чи засновані на змішаній формі власності. Державні та комунальні надавачі соціальних послуг не підлягають приватизації";

частини другу і третю викласти в такій редакції:

"2. До надавачів соціальних послуг державної/комунальної власності належать надавачі соціальних послуг, утворені органами, зазначеними в частині першій статті 11 цього Закону, діяльність яких фінансується за рахунок коштів відповідного бюджету/бюджетів.

За організаційно-правовою формою надавачі соціальних послуг державної власності можуть утворюватися та функціонувати як державні некомерційні підприємства або державні установи.

За організаційно-правовою формою надавачі соціальних послуг комунальної власності можуть утворюватися та функціонувати як комунальні некомерційні підприємства або комунальні установи. Надавачі соціальних послуг комунальної власності можуть утворюватися та функціонувати шляхом здійснення співробітництва територіальних громад у формах, передбачених законом, у тому числі як спільне комунальне підприємство.

З метою оптимізації та комплексного підходу до надання соціальних послуг надавачі соціальних послуг можуть утворювати мультидисциплінарні команди.

Надавачі соціальних послуг державної та комунальної власності, що діють в організаційно-правовій формі установи, можуть бути реорганізовані, у тому числі шляхом перетворення, за рішенням власника або уповноваженого органу управління.

Керівник надавача соціальних послуг комунальної/державної власності призначається на посаду на конкурсній основі за контрактом. Положення про конкурсну комісію, умови та порядок проведення конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типове положення про установи/заклади, що надають соціальні послуги, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Соціальні послуги можуть надаватися у центрах зайнятості, закладах охорони здоров'я, освіти, культури тощо.

3. Надавачі соціальних послуг приватної власності не обмежені у виборі організаційно-правової форми.

Надавачами соціальних послуг догляду можуть бути фізичні особи, які надають соціальні послуги догляду відповідно до цього Закону без здійснення підприємницької діяльності";

у частині четвертій:

в абзаці першому і другому слова "державного/комунального та недержавного секторів" виключити;

в абзаці сьомому слова "які надають соціальні послуги" замінити словами "надавачів соціальних послуг";

частину восьму доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

"11¹) формувати та вести справи отримувачів соціальних послуг в електронній формі з використанням програмних засобів та засобів кваліфікованого електронного підпису, за умови наявності відповідної технічної можливості";

частину дев'яту доповнити пунктом 4 такого змісту:

"4) утворювати мультидисциплінарні команди для забезпечення комплексного підходу до надання соціальних послуг та забезпечення найкращих інтересів отримувачів соціальних послуг";

у статті 15:

частину третю доповнити пунктом 7 такого змісту:

"7) інші відомості та документи, визначені в Порядку формування, ведення та доступу до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, затвердженому Кабінетом Міністрів України";

частину четверту доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) інші відомості та документи, визначені в Порядку формування, ведення та доступу до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, затвердженому Кабінетом Міністрів України";

частину п'яту доповнити пунктом 20 такого змісту:

"20) інші відомості та документи, визначені в Порядку формування, ведення та доступу до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, затвердженому Кабінетом Міністрів України ";

у статті 16:

у пункті 1 частини другої слово "інформування" виключити;

пункт 3 частини третьої доповнити словами "та дистанційно (онлайн)";

у частині шостій:

пункт 13 викласти в такій редакції:

"13) фізичний супровід осіб з інвалідністю, які мають порушення опорно-рухового апарату та пересуваються на кріслах колісних, з інтелектуальними, сенсорними, фізичними, моторними, психічними та поведінковими порушеннями";

пункт 17 виключити;

частину третю статті 17 доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі відсутності державного стандарту соціальної послуги надання такої послуги здійснюється відповідно до специфікації соціальної послуги, в якій визначається зміст та обсяг соціальної послуги, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, або встановленої уповноваженими органами системи надання соціальних послуг, визначеними пунктами 2–4 частини першої статті 11 цього Закону, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення";

статтю 18 доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Порядок ведення випадку встановлюється Кабінетом Міністрів України";

абзац другий частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

"Структурний підрозділ з питань соціального захисту населення уповноважених органів системи надання соціальних послуг, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої статті 11 цього Закону, може надати право надавачам соціальних послуг державної/комунальної власності приймати рішення про надання соціальних послуг";

частину першу статті 22 викласти в такій редакції:

"1. Договір про надання соціальних послуг укладається в паперовій формі або формується в електронній формі з використанням програмних засобів та засобів кваліфікованого електронного підпису, за умови наявності відповідної

технічної можливості, та підписується надавачем соціальних послуг і отримувачем соціальних послуг чи його законним представником";

у частині другій статті 23:

в абзаці першому слова "повнолітній особі" виключити;

абзац третій виключити;

доповнити статтею 23¹ такого змісту:

"Стаття 23¹. Мультидисциплінарна команда

1. До складу мультидисциплінарної команди включаються фахівець із соціальної роботи, соціальний працівник, соціальний менеджер, психолог, медичні, педагогічні працівники, фахівець з реабілітації, ерготерапевти. Відповідно до потреб та змісту соціальної послуги до складу мультидисциплінарної команди можуть включатися й інші фахівці.

2. Мультидисциплінарну команду очолює фахівець із соціальної роботи або соціальний працівник, або соціальний менеджер, який відповідає за організацію роботи команди, виконання індивідуального плану та інших завдань, покладених на команду. Професійний та кількісний склад команди залежить від потреб особи, яка потребує надання соціальних послуг, та змісту наданих послуг.

3. Формою роботи мультидисциплінарної команди є збори, на яких за результатами оцінювання потреб розробляється індивідуальний план надання соціальних послуг, розглядаються результати моніторингу та оцінки виконання плану і здійснюється його коригування.

Збори можуть проводитися за особистої присутності членів команди або дистанційно з використанням інформаційних технологій, що забезпечують дотримання вимог законодавства щодо захисту персональних даних.

Процес надання соціальних послуг особі має бути зафіксований в особистому кабінеті особи шляхом використання інструментів електронного ведення випадку та із забезпеченням синхронізації ведення випадку з усіма дотичними інформаційними реєстрами.

4. Основними завданнями мультидисциплінарної команди є:

1) комплексне оцінювання потреб особи / сім'ї у соціальних послугах;

2) визначення мети та завдань надання соціальної послуги, розроблення індивідуального плану надання соціальних послуг;

3) забезпечення комплексного підходу до надання соціальних послуг та уникнення або зменшення негативних наслідків складних життєвих обставин;

4) забезпечення послідовності та вчасності залучення до процесу надання соціальних послуг необхідних фахівців у необхідній кількості;

5) внесення змін до індивідуального плану надання соціальних послуг та обговорення стану виконання такого плану.

5. Мультидисциплінарна команда може працювати в мобільному режимі.

6. Порядок утворення та роботи мультидисциплінарної команди визначається положенням про мультидисциплінарну команду, що затверджується надавачем соціальних послуг на основі Типового положення про мультидисциплінарну команду, затвердженого Кабінетом Міністрів України";

у статті 24:

в абзаці першому частини третьої слова "у письмовій формі" замінити словами "у паперовій або електронній формі з використанням програмних засобів";

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. У разі якщо отримувач соціальних послуг без поважних причин не виконує вимоги, визначені договором про надання соціальних послуг, надавач соціальних послуг надсилає отримувачу соціальних послуг або його законному представнику повідомлення у паперовій або електронній формі з використанням програмних засобів про дату, з якої буде припинено надання соціальних послуг у разі подальшого невиконання умов договору. У такому разі надання соціальних послуг припиняється не менше ніж через 15 календарних днів з дня надсилання відповідного повідомлення одержувачу соціальних послуг або його законному представнику";

в абзаці другому частини шостої слова "в письмовій формі (заява)" замінити словами "у паперовій або електронній формі з використанням програмних засобів (заява)";

частину першу статті 27 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Вартість соціальних послуг, що надаються державним/комунальним некомерційним підприємством, визначається відповідно до Методики розрахунку тарифів і коригувальних коефіцієнтів, затвердженої Кабінетом Міністрів України";

у статті 28:

підпункт "а" пункту 1 частини другої викласти в такій редакції:

"а) незалежно від доходу отримувача соціальних послуг:

особам, які постраждали від торгівлі людьми і отримують соціальну допомогу відповідно до законодавства у сфері протидії торгівлі людьми, особам, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, дітям з інвалідністю, особам з інвалідністю I групи, дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, особам з їх числа віком до 23 років, сім'ям опікунів, піклувальників, прийомним сім'ям, дитячим будинкам сімейного типу, сім'ям патронатних вихователів, дітям, визначеним пунктом 5 частини шостої статті 13 цього Закону, особам, яким завдано шкоди пожежею, стихійним лихом, катастрофою, бойовими діями, терористичним актом, збройним конфліктом, в тому числі тимчасовою окупацією, примусовим переміщенням або депортацією, вимушеним внутрішнім переміщенням, позбавленням особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, особам, яким соціальні послуги надаються обов'язково відповідно до частини п'ятої статті 21 цього Закону, – всі соціальні послуги;

іншим категоріям осіб – соціальні послуги з консультування, надання притулку, представництва інтересів, перекладу жестовою мовою, формування життєстійкості, а також соціальні послуги, що надаються екстрено (кризово)";

частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

"Залучені надавачі соціальних послуг недержавного сектору надають соціальні послуги відповідно до частини другої статті 28 цього Закону";

статтю 29 викласти в такій редакції:

"Стаття 29. Відповідальність за порушення вимог законодавства про соціальні послуги

1. Особи, винні у бездіяльності в організації надання соціальних послуг, порушенні вимог законодавства про соціальні послуги, несуть відповідальність згідно із законом.

Порушенням вимог законодавства про соціальні послуги, що тягне за собою кримінальну, адміністративну або дисциплінарну відповідальність згідно із законом, є:

1) умисне невжиття заходів посадовою особою органу державної влади, працівником надавача соціальних послуг щодо організації та надання соціальних послуг особі, яка перебуває у складних життєвих обставинах, а також інше умисне невиконання посадовою особою органу державної влади, працівником надавача соціальних послуг покладених на них обов'язків з надання соціальних послуг;

2) надання соціальних послуг без включення до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;

3) надання юридичною особою/фізичною особою – підприємцем недостовірних відомостей про відповідність критеріям діяльності з надання соціальних послуг, визначених Кабінетом Міністрів України;

4) надання соціальних послуг без дотримання критеріїв діяльності з надання соціальних послуг, визначених Кабінетом Міністрів України;

5) перешкоджання надавачем соціальних послуг органам державного нагляду (контролю) у здійсненні державного нагляду (контролю) у сфері надання соціальних послуг;

6) невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та за дотриманням прав дітей";

розділ VII "Прикінцеві положення" доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

"1¹. З метою оптимізації надання соціальних та реабілітаційних послуг населенню України, у тому числі проведення соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю, установити, що до 31 грудня 2025 року реорганізація (перетворення) надавачів соціальних послуг державної/комунальної власності, реабілітаційних закладів, що діють в організаційно-правовій формі установи (далі – установи/заклади), в державні/комунальні некомерційні підприємства здійснюється у спрощеному порядку та передбачає такі особливості:

1) кредитори установ/закладів, що реорганізуються, не вправі вимагати від них виконання незабезпечених зобов'язань, припинення або дострокового виконання зобов'язання або забезпечення виконання зобов'язання. Згода кредитора на заміну боржника у зобов'язанні у такому разі не вимагається;

2) обов'язкова оцінка майна, передбачена Законом України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні", для установ/закладів, що реорганізуються, не застосовується;

3) звільнення працівників установ/закладів допускається лише у разі, якщо неможливо перевести працівника за його згодою на іншу роботу;

4) передача нерухомого майна від установ/закладів до державних/комунальних некомерційних підприємств, що утворюються внаслідок реорганізації, здійснюється на підставі даних бухгалтерського обліку відповідних установ/закладів щодо такого майна та результатів обов'язкової його інвентаризації»;

45) (правка № 302) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«5) частину першу статті 4 Закону України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 6, ст. 35 із наступними змінами) доповнити абзацами одинадцятим і дванадцятим такого змісту:

"опрацювання інформації про виявлення дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

здійснення заходів щодо ідентифікації дитини, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, застосування інтегрованого підходу до оцінювання потреб такої дитини та здійснення її супроводу»;

46) (правка № 303) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«8) у Законі України "Про дошкільну освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 259 із наступними змінами):

статтю 18 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"забезпечення методичними, діагностичними та матеріально-технічними засобами для створення та функціонування інклюзивного середовища".

У зв'язку з цим абзаци восьмий – дванадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим – тринадцятим;

частину четверту статті 33 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"навчання, виховання та розвиток у закладах дошкільної освіти здійснюються з урахуванням потреб дитини, визначених в індивідуальній програмі розвитку. Потреба дитини визначається в індивідуальній програмі розвитку згідно з висновком інклюзивно-ресурсного центру про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини відповідно до національних класифікаторів у сфері охорони здоров'я".

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим»;

47) (правка № 304) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«9) абзац третій статті 1 Закону України "Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст.147) викласти в такій редакції:

"діти, позбавлені батьківського піклування, - діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібранням у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошенням їх померлими, відбуванням покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами Національної поліції України, пов'язаним з відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, яка перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також діти, розлучені з сім'єю, підкинуті діти, діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовилися батьки, діти, батьки яких не виконують батьківські обов'язки з виховання та утримання дитини з причини перебування батьків на територіях, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), діти, батьки яких перебувають у розшуку як зниклі безвісти або визнані такими, що зникли безвісти за особливих обставин, діти, батьки яких є військовополоненими (перебувають у полоні держави-агресора), діти, батьки яких позбавлені особистої свободи (затримані, взяті у заручники) органами влади держави-агресора (окупаційних сил чи окупаційних адміністрацій держави-агресора), та безпритульні діти»;

48) (правка № 306) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«10) абзац перший частини першої статті 5 Закону України „Про підвищення престижності шахтарської праці” (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 42-43, ст. 293; 2017 р., № 2, ст. 25; 2018 р., № 6-7, ст. 43) після слів „соціальної стипендії” доповнити словами "якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

49) (правка № 307) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«1) у Законі України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 16, ст. 200 із наступними змінами):

у першому реченні пункту 26 частини першої статті 20 слова "і виплатою соціальної стипендії" замінити словами "соціальної стипендії, якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)";

в абзаці другому пункту 6 частини першої статті 22 слова "виплата соціальної стипендії" замінити словами "соціальної стипендії, якщо такої підтримки

потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

у першому реченні пункту 4 частини третьої статті 30 слова "виплатою соціальної стипендії" замінити словами "наданням соціальної стипендії, якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

50) (правка № 308) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«4) у Законі України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

у статті 12:

частину сьому доповнити словами "якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

у частині дев'ятій слова "Порядок та умови" замінити словами "Порядок, умови та критерії фінансово-майнового стану сім'ї для»;

пункт 28 частини першої статті 13 доповнити словами "якщо такої підтримки потребує фінансово-майновий стан сім'ї (крім дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа)»;

51) (правка № 309) пункт 5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити підпунктом такого змісту:

«16) у Законі України "Про повну загальну середню освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 31, ст. 226 із наступними змінами):

частину третю статті 26 викласти в такій редакції:

"3. Потреба учня з особливими освітніми потребами в індивідуальній програмі розвитку, індивідуальному навчальному плані визначається згідно з висновком інклюзивно-ресурсного центру про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини відповідно до національних класифікаторів у сфері охорони здоров'я»;

- народного депутата України Третьякової Г.М.:

52) (правка № 95) підпункти 11, 24, 29 пункту 1 статті 18 викласти в такій редакції:

"11) матеріальне та соціально-побутове забезпечення дітей з інвалідністю відповідно до законодавства;

24) харчування у порядку та на умовах, передбачених законами України "Про охорону дитинства", "Про дошкільну освіту", "Про освіту", "Про професійну (професійно-технічну) освіту", "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

29) правнича допомога, що гарантується державою та повністю або частково надається за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів та інших джерел, на підставах та в порядку, встановлених Законом України "Про безоплатну правничу допомогу".

2. Пропозиції і поправки народного депутата України Третякової Г.М. за № 290 та № 305 включити до порівняльної таблиці і вважати відхиленими.

Враховуючи викладене, керуючись пунктом 3 частини першої статті 12, пунктами 4-6 частини першої статті 15, пунктами 5 та 6 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», пунктом 3 частини першої статті 123 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в другому читанні проект Закону України про основи соціальної підтримки дітей, які постраждали внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України (реєстр. № 9042-1), прийняти в другому читанні та в цілому із необхідним техніко-юридичним опрацюванням.

Висновки юридичної експертизи та редакційного опрацювання додаються.

Доповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання від Комітету визначено голову підкомітету з питань соціального захисту дітей, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України з 2014 року Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Цибу Тетяну Вікторівну.

Порівняльна таблиця на 185 арк. додається.

Голова Комітету

Г.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про медіа» щодо виробництва та трансляції соціального продукту (реєстр. № 10141 від 12.10.2023 року)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», частини сьомої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 13 грудня 2023 року (протокол № 171) проект Закону про внесення змін до Закону України «Про медіа» щодо виробництва та трансляції соціального продукту (реєстр. № 10141 від 12.10.2023 року), поданого народним депутатом України Гривком С.Д., і зазначає наступне.

Відповідно до пояснювальної записки, метою та завданнями даного законопроекту є поширення серед населення України за допомогою аудіовізуального медіа суспільно корисної інформації, спрямованої на розвиток особистості та суспільства; популяризація ідей утвердження в суспільстві людяності та справедливості, необхідності ведення здорового способу життя, підтримки сімейних цінностей та покращення демографічної ситуації в Україні, необхідності забезпечення державного суверенітету, безпеки та оборони, розвитку національної економіки, а також важливості профілактики правопорушень, запобігання корупції, охорони природи та екології, інших суспільно корисних ідей.

Законопроект визначає термін «соціальний продукт», а також встановлює обов'язок суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа щороку за рахунок власних коштів здійснювати виробництво соціального продукту у кількості не менше 10 одиниць аудіовізуальних творів тривалістю не менше ніж 2 хвилини кожний. Трансляція кожної одиниці власновиробленого соціального продукту має здійснюватися не менше ніж двадцять чотири рази.

Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення пропонується уповноважити розробляти та затверджувати вимоги до соціального продукту та порядок його трансляції.

Реалізація законопроекту не потребуватиме додаткових витрат із державного бюджету.

Центральні органи виконавчої влади надали пропозиції та зауваження щодо

запропонованих проектом Закону законодавчих норм.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у своєму висновку надає низку зауважень до законопроекту.

Комітет Верховної Ради України з питань молоді і спорту рекомендував Верховній Раді України за результатами розгляду у першому читанні проекту Закону № 10141 прийняти його за основу з урахуванням пропозицій Комітету.

Зокрема, народні депутати України – члени Комітету з питань молоді і спорту зазначали, що зауваження Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України та Міністерства культури та інформаційної політики України щодо обмеження прав суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа можуть бути враховані під час підготовки законопроекту до другого читання шляхом встановлення певних компенсаторів з боку держави та територіальних громад.

Міністерство соціальної політики України підтримує законопроект.

Міністерство у справах ветеранів України повідомляє про відсутність зауважень і пропозицій до проекту акту.

Міністерство економіки України повідомляє про відсутність пропозицій та зауважень до проекту Закону.

Міністерство культури та інформаційної політики України не підтримує проект Закону. Зазначається, зокрема, що обов'язок виробляти соціальний продукт за власний кошт поставити дрібних суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа у скрутне становище та похитне їх фінансову незалежність. Крім того, Міністерство вважає, що прийняття проекту Закону викликає занепокоєння в частині невідповідності його окремих положень міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері аудіовізуальних медіапослуг щодо незалежності суб'єкта у сфері медіа.

Міністерство молоді та спорту України, основними завданнями якого є, зокрема, забезпечення формування та реалізація державної політики у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності, підтримує законопроект із зауваженнями.

Міністерство оборони України підтримує законопроект.

Міністерство охорони здоров'я України підтримує проект Закону із зауваженнями.

Міністерство закордонних справ України повідомляє про те, що норми національного законодавства в сфері медіа та реклами приведені у відповідність до європейських стандартів, що дуже важливо в контексті майбутніх переговорів про вступ України в ЄС. Вважається, що внесення змін до Закону України «Про медіа» потребуватиме чергової оцінки узгодженості положень документа з правом Європейського Союзу (acquis ЄС), а також додаткового запиту до Венеціанської Комісії з метою отримання її експертного висновку щодо зазначеного Закону.

Міністерство юстиції України повідомляє про відсутність пропозицій. Одночасно Міністерство зазначає, що для вироблення остаточної позиції щодо вказаного проекту Закону слід враховувати позицію Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Міністерство фінансів України зауважень до законопроекту не має.

Міністерство цифрової трансформації України повідомляє про відсутність пропозицій та зауважень до проекту акту.

Міністерство внутрішніх справ України надало свої зауваження та пропозиції.

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України надало пропозиції та зауваження до проекту Закону.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує законопроект.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення вважає недоцільним прийняття проекту Закону.

Зауважується, що відповідно до статті 4 Закону України «Про медіа», діяльність у сфері медіа ґрунтується на принципах свободи вираження поглядів і переконань, свободи поширення, обміну та отримання інформації, свободи діяльності суб'єктів у сфері медіа, у тому числі вільного визначення змісту інформації, свободи господарської діяльності у сфері медіа, гарантованості права на інформацію, відкритості та доступності інформації, достовірності і повноти інформації, правомірності одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, захищеності особи від втручання в її особисте та сімейне життя.

Будь-які обмеження зазначених свобод, у тому числі при прийнятті державними органами, органами місцевого самоврядування рішень, які забороняють або обмежують розповсюдження будь-якого медіа на території України, рішень про зупинення, анулювання або відмову у видачі ліцензій, про відмову у реєстрації суб'єкта у сфері медіа, можуть бути встановлені та застосовані лише на підставі закону, якщо це є необхідним у демократичному суспільстві, а відповідне обмеження є пропорційним (ненадмірним) щодо поставленої мети. Обмеження зазначених свобод може здійснюватися лише в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя. При впровадженні обмежень у сфері медіа державні органи, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи застосовують практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

З огляду на наведене Національна рада вважає, що положення проекту Закону щодо встановлення суб'єктам у сфері аудіовізуальних медіа обов'язку здійснювати виробництво та трансляцію соціального продукту є порушення редакційної незалежності медіа, втручанням в їх діяльність, редакційну політику та прямим нівелюванням принципів свободи діяльності суб'єктів у сфері медіа, у тому числі вільного визначення змісту інформації, свободи господарської діяльності у сфері медіа, передбачених частиною першою статті 4 Закону України «Про медіа».

Державний комітет телебачення і радіомовлення України повідомляє, що запропоновані проектом Закону зміни не враховують окремі принципи діяльності у сфері медіа.

Державне агентство України з питань кіно вважає, що законопроект потребує доопрацювання.

Служба безпеки України повідомляє про відсутність зауважень і пропозицій до проекту акту.

Національна поліція України не має зауважень до законопроекту.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні (СПО об'єднань профспілок) підтримує задекларовану позицію щодо утвердження в суспільстві загальнолюдських цінностей, але вважає, що законопроект потребує суттєвого доопрацювання.

Зокрема, на думку СПО об'єднань профспілок, досягнення поставлених законопроектом цілей має відбуватися внаслідок фінансування виготовлення та трансляції такого продукту державою, громадськими організаціями тощо, або за рахунок самих суб'єктів у сфері медіа, якщо вони самостійно приймуть рішення щодо виготовлення та трансляції такого продукту, але в жодному разі не шляхом нормативного закріплення такого обов'язку та відповідальності.

Під час обговорення законопроекту зазначалося, що обов'язок виробляти соціальний продукт за власний кошт може поставити дрібних суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа у скрутне становище та похитне їх фінансову незалежність. Зауважувалося про необхідність додаткового опрацювання питання джерел фінансування виробництва «соціальних продуктів» для їх подальшої трансляції у медіа. Висловлювалися думки щодо доцільності залучити до виробництва «соціального продукту» Національну суспільну телерадіокомпанію України «Суспільне», Український культурний фонд, а також громадські організації, які мають досвід залучення та ефективного використання відповідних грантів.

Водночас проект Закону про внесення змін до Закону України «Про медіа» щодо виробництва та трансляції соціального продукту (реєстр. № 10141) піднімає вкрай важливу тему системної інформаційної політики держави, яка знаходиться в стані війни та потребує:

- посилення інформаційної оборони та підтримки громадян в часи стресу та невизначеності;

- протидії інформаційно-психологічним операціям країни-агресора;

- популяризації державних програм, які розробляються для сприяння економічній незалежності громадян;

- підтримки військовослужбовців в процесі реабілітації та переходу до цивільного життя;

- створення інклюзивного простору для осіб з інвалідністю, тощо.

Інформаційного супроводу на національному рівні потребують питання:

- демографічної, міграційної, антикорупційної політик;

- формування позитивного образу ветерана;

- мобілізації;

- створення безбар'єрного середовища в Україні.

Народними депутатами України – членами Комітету зазначалося, що в процесі трансляції «соціального продукту» на широкий загал держава потребує допомоги медіа, які мають значно більшу аудиторію

глядачів/слухачів/читачів, ніж офіційні інформаційні майданчики органів державної влади.

За результатами розгляду та обговорення законопроекту Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення:

- рекомендувати Верховній Раді України включити проект Закону про внесення змін до Закону України «Про медіа» щодо виробництва та трансляції соціального продукту (реєстр. № 10141 від 12.10.2023 року), поданий народним депутатом України Гривком С.Д., до порядку денного десятої сесії Верховної Ради України 9 скликання та за результатами розгляду у першому читанні, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, прийняти його за основу;

- звернутися до Кабінету Міністрів України щодо проблем, які озвучувалися під час розгляду законопроекту, а також щодо створення Концепції підвищення наявності у мовників «соціального продукту».

Про своє рішення повідомити головний з підготовки і розгляду законопроекту Комітет – Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики.

Голова Комітету

Г. Третьякова